

fedteri. Og det var jo faktisk det, Muhammed-krisen drejede sig om: Vil vi stå og fedte for de mellemstlige diktaturer, hvor vores omdømme formentlig er skadet – og det skal vi kun være stolte af – eller vil vi stå fast på den ytringsfrihed og de ting, som vi er stolte af at have selv?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg bider ikke på den med Muhammedkrisen, for som jeg også gjorde klart, er det her ikke et spørgsmål om, hvem man mener var skyld i den, og om det var godt eller skidt. Det, jeg tog udgangspunkt i, var den undersøgelse, der er lavet, og som i øvrigt bliver lavet hvert år, og som dokumenterer, at Danmarks omdømme og brand som et tolerant, ærkenordisk, gavmildt, åbent land, stærkt orienteret mod menneskerettigheder og fairness i hvert fald har lidt et knæk, og det var det, der var udgangspunktet for den her række af forslag, hvor den årlige mangfoldighedsdag altså kun udgør en ottendedel.

Den årlige mangfoldighedsdag er klart så vel til indvortes som til udvortes brug, men det, der er pointen med det, er naturligvis aktiviteter i Danmark, som kan skabe dialog mellem kulturer og mellem religioner.

Men jeg tror, det er rimeligt at sige, at også når man diskuterer, om der er noget at rette op på, tror jeg i hvert fald, man kan skele til det danske erhvervsliv, som har oplevet, at de er blevet ramt på pengepungen af det nye brand og også af de mange rejsende, som har måttet pille dannebrogslaget af deres rygsække, fordi det ellers ikke var trygt for dem at rejse. Det er selvfølgelig helt uholdbart, uanset hvem der har skylden ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det er også helt uholdbart at blive ved med at tale, når den røde lampe lyser.

Så er det hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Kan hr. Morten Østergaard ikke se, at det i sig selv at interessere sig for, hvordan man ser ud i andres øjne, og at have det som drivkraft fører til en national selvoptagethed, som er fuldkom-

men ulidelig, i stedet for at man bare simpelt hen værner om sit eget og siger: Det her står vi ved, og vi er ikke flove over, at vi her til lands holder fast ved ytringsfriheden og ikke bøjer knæ for islam?

Så vil jeg sige, at det jo er noget hykleri, for De Radikale har jo i meget høj grad selv bidraget til det dårlige omdømme gennem bagvaskelse af Danmark, det dårlige omdømme, som de så bagefter påberåber sig.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

I Det Radikale Venstre er vi ikke flove over ytringsfriheden i Danmark, på ingen måde, slet ikke, og sådan må det her endelig ikke opfattes.

Jeg kan ikke helt finde ud af, hvor uenig jeg egentlig er med hr. Jesper Langballe, for på den ene side er det helt klart, at vi har en uenighed om, hvorvidt man skal interessere sig for, hvad andre mennesker synes om en. Det synes jeg som udgangspunkt er en udmærket idé, og jeg vil i hvert fald sige, at hvis hr. Jesper Langballe er eksponent for det modsatte, så vil jeg umiddelbart føle, at der er mere national selvoptagethed i den politik, som Dansk Folkeparti fører, end den politik, som Det Radikale Venstre fører. Så der er i hvert fald en uenighed.

Kl. 18.45

Det, der så er spørgsmålet, når vi vender tilbage til, hvad det er, vi egentlig mener med det her forslag og de syv andre, som udgør paletten af de ting, vi mener man burde ændre for at rette op på Danmarks omdømme, er jo sådan set i virkeligheden et udtryk for det samme, nemlig at det ikke er nok, som statsministeren har foreslået, nu at gå ud og markedsføre Danmark globalt. Det, man er nødt til, er at sige: Har vi produktet? Og det er der, hvor vi siger, at derfor er man nødt til politisk, præcis som hr. Jesper Langballe er inde på, at se sig selv i spejlet og vurdere: Hvad skal vi gøre for at kunne stå inde for, hvordan det er, vi fremstår i verden?

Det er det, vi har konkrete forslag til, og derfor er afstanden måske ikke så stor, selv om hr. Jesper Langballe nok ikke er enig i alle forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.